

Mårten Viberg är Centerpartiets utsända praktikant i London hos Lib Dems för perioden januari-juni inom ramen för Centerpartiets internationella akademi.

Alla Centerpartiets internationella praktikanter skriver varje månad en fördjupande rapport om något relaterat till praktikplatsen som är av intresse för Centerpartiets partiledning.

London,
28/02/2019
Mårten Viberg

Månadsrapport februari från Centerpartiets praktikant i London

Ovisshet i London

Januari-februari har varit händelserika månader för Storbritannien och alla som bor här. Brexit hänger som ett mörkt moln över Londonborna, och oron inför vad som kommer att hända är påtaglig.

Allvaret blev kanske ändå tydligast för mig då jag besökte en informationskväll i Londons svenska kyrka där den svenske ambassadören tillsammans med sin stab berättade det senaste om Brexit. Salen var full av oroliga svenskar i alla åldrar som samlats för att försöka förstå vad som händer politiskt. Efter att ambassadören hållit en kortare redovisning av de olika möjliga utfallen för Brexit fick publiken ställa frågor.

Många i publiken var oroliga för deras framtid i Storbritannien. Särskilt de som tillbringat stora delar av sina arbetsliv här var oroliga för om deras sparade pensionspengar här i Storbritannien. Bland annat var många oroliga för om man kunde flytta pengar från pensionssystemet i Storbritannien till Sverige. Andra uttryckte oro för om de var fortsatt garanterade sjukvård här, och många föräldrar var oroliga för sina barns framtid i Sverige, och om utländska partners skulle ha möjligheten att flytta till Sverige efter Brexit.

Det stod ganska snart klart att om regeringens withdrawal agreement mellan EU och Storbritannien ratificeras blev många av de här frågorna mycket enklare att besvara, och en transitionsperiod hade möjliggjort en mjukare och lugnare förändring för svenskarna här. Desperationen blev å andra sidan påtaglig hos publiken när en "Hard Brexit", utan ett avtal kom på tal.

Ambassaden hade inte svar på deras frågor om det inte blir av ett avtal, eftersom det helt enkelt inte finns några svar att ge. Personligen tror jag att det är svårt för många svenskar att föreställa sig, än mindre att faktiskt hantera en situation där vi inte längre kan lita på politikens förmåga att lösa dess centrala uppgifter. Förhoppningsvis kan parlamentet ta sitt förnuft till fånga och åtminstone undvika en Hard Brexit, och alla de problem som följer i ett sådant scenario.

Mårten Viberg är Centerpartiets utsända praktikant i London hos Lib Dems för perioden januari-juni inom ramen för Centerpartiets internationella akademi.

Alla Centerpartiets internationella praktikanter skriver varje månad en fördjupande rapport om något relaterat till praktikplatsen som är av intresse för Centerpartiets partiledning.

Lib Dems kontor på Great George Street har knappt haft en lugn stund sedan slutet av januari. Arbetet på huvudkontoret emellanåt av att alla på kansliet samlas kring presskonferenser eller underhusdebatter på pressavdelningens tv-skärmar. Ibland kommer ledamöter i underhuset och överhuset förbi och samlar kontoret för att berätta det senaste som hänt, och vad det betyder för Lib Dems.

Det är på allvar nu. 29 Mars är bara en månad bort, och Brexit är en obehagligt påtaglig verklighet för alla här. Två års förhandlande och politiskt positionerande har nu nått sin kulmen. Regeringen har visat sig oförmögen att skapa förtroende för Tories och deras utträdesförslag både i och utanför Storbritannien.

Det märks både i parlamentets diskussioner och i mina samtal med kollegorna på Lib Dems. Regeringen May misslyckades att få igenom sitt förslag genom underhuset den 29 januari, och håller ända fram till idag på att försöka omförhandla förslaget till avtal med EU i frågan om den Nordirländska gränsen. Eftersom May inte har en säker majoritet i parlamentet, och att hon inte ens kan lita på hennes eget brokiga parti gör hennes förhandlingsstyrka klart begränsad.

Men det är inte bara Tories som har problem. Den 18 februari lämnade 7 underhusledamöter Labour-partiet på grund av antisemitism och missnöje mot Corbyns ledarskap. The Independent Group, som de kallar sig, lockade även till sig två ledamöter från Tories, och detta verkar tvinga både Labour och Tories till att omvärdera sina positioner. Lib Dems Underhusledamot Jo Swinson beskrev detta som det mest omvälvande i hennes politiska karriär under ett morgonmöte den 25 februari här på kontoret.

Det senaste som har hänt är att Labour har uppgett att eftersom deras förslag inte gick igenom underhuset den 27 februari, så är de nu öppna för att hålla en ny folkomröstning. Dock är det inte klart vilka alternativ en sådan folkomröstning i sådana fall skulle ha. En ny folkomröstning är precis vad Lib Dems har kämpat för i två år, och Labours besked har hjälpt att lyfta hoppet här på kontoret om att man kanske inte är tvungen att lämna EU trots allt.

Ovissheten är stor hos både de svenskar jag träffade på ambassadens informationskväll och kollegorna här på Lib Dems kontor. Det är tydligt att folk är trötta, men jag kan inte annat än att häpnas och imponeras av kollegorna på Lib Dems som hittills kämpat för att få till en ny folkomröstning i två år utan större hopp förrän nu. Trots svårigheterna vägrar de ge upp hoppet om att skapa ett öppnare och mer liberalt Storbritannien. Jag blir ödmjukad av mina kollegors fortsatta kamp, och ser många demokratiska föredömen även i oroliga tider som dessa.

